

er helt rimeligt, da det jo ikke nytter noget, at vi tilslutter os det her initiativ for at fremme ytringsfriheden for så derefter at risikere at komme til at skabe rum for nogle, der vil bekæmpe den selv samme ytringsfrihed.

Kl. 14:57

**Den fg. formand (Karen J. Klint):**

Det var ordføreren. Jeg ser ikke, at der er nogen, der ønsker korte bemærkninger, så vi går videre i ordførrækken. Det er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen. Værsgo.

Kl. 14:57

(Ordfører)

**Martin Henriksen (DF):**

Lovforslaget skaber det retlige grundlag for, at der kan gives midlertidig opholdstilladelse her i landet til udenlandske forfattere, hvis ytringsfrihed krænktes.

Retten til frit at give udtryk for sine holdninger og meddele sine tanker til andre er en forudsætning for et åbent demokrati og en forudsætning for en fornuftig kulturel og politisk samfundsudvikling. Det gælder i Danmark, og det gælder naturligvis også i resten af verden.

Ytringsfriheden er en fundamental frihedsrettighed beskyttet i den danske grundlov, og hvis alle lande havde de samme fine værdier indskrevet i deres lov, ville verden være et bedre sted at leve.

I en række stater er ytringsfriheden under pres. Forfattere, journalister og andre skribenter, der deltager i den offentlige debat og i deres lands kulturliv, oplever at blive udsat for trusler og censur på grund af deres litterære værker. De afskediges fra deres job og hindres i at udgive deres artikler og bøger. De udsættes for forfølgelse og må gå under jorden. I nogle tilfælde er konsekvenserne endnu mere alvorlige. Hvert år oplever verden således, at forfattere og journalister bliver dræbt, fordi de vælger at kritisere en regering eller at modsige magtfulde interessegrupper; f.eks. viser begivenhederne i forbindelse med offentliggørelsen af tegningerne af den såkaldte profet Muhammed i danske og europæiske aviser nødvendigheden af, at forfattere, journalister og skribenter kan udtrykke kritik af f.eks. regeringer og religiøse traditioner og regler uden at skulle frygte for deres liv og frihed.

Hvis et samfund skal udvikle sig, er det altafgørende at kæmpe for ytringsfriheden, for frihedsrettigheder generelt og for retten til at kritisere religion, herunder i høj grad islam. Hvis vi i Dansk Folkeparti kan medvirke til at sikre enkeltpersoner en base, hvorfra de kan kritisere re-

ligiøse mørkemænd og islamisme, kritisere diktaturer og sætte frihedsrettigheder på dagsordenen, medvirker vi gerne til det, så længe det sker på en afbalanceret måde.

I Europa er der således allerede etableret et internationalt netværk af fristeder eller fribyer, og med forslaget kan Danmark deltage i dette internationale samarbejde. Hvis vi kigger på de lande, som vi normalt sammenligner os med, og som har lignende ordninger, vil vi se, at der er tale om et yderst begrænset antal personer, der får tildelt midlertidig opholdstilladelse. I Sverige opholder der sig således to forfattere, i Tyskland også to forfattere og i England en forfatter, mens der i Norge er syv forfattere tilknyttet fribyordningen, men i Norge har man også en lempeligere ordning, end man får i Danmark og har i de øvrige lande.

De internationale erfaringer med ordningen viser altså, at der i de enkelte byer typisk kun er en enkelt forfatter, og at de enkelte lande højest har nogle få forfattere. Det er en balanceret ordning, som selvfølgelig er til at leve med.

Jeg vil også gerne understrege, at Dansk Folkeparti har den klare opfattelse, at vi her i Danmark bør gøre endnu mere for at værne om også danskernes ytringsfrihed, og derfor forventer Dansk Folkeparti, at regeringen vil komme med særlige initiativer, der f.eks. beskytter danske journalisters ret til at færdes på Nørrebro og rapportere fra Nørrebro. Vi ved jo, at politiet har indført skærpede retningslinjer, bl.a. for at beskytte journalister. Vi forventer, at regeringen ikke kun vil forsvare ytringsfriheden i udlandet over for særlig udvalgte udlændinge, men også gøre en ekstra indsats for danskere i Danmark.

Visse steder i landet er grundloven jo i realiteten sat ud af kraft, og hvis ikke regeringen og et flertal i Folketinget anerkender disse problemers eksistens, vil vi komme i den absurde situation, at danske journalister og andre snart vil skulle søge om at få andel i en fribyordning på linje med undertrykte forfattere fra andre lande. Integrationsministeren er jo kendt som en principfast dame, og derfor kan der ikke gå lang tid, før regeringen også kommer med et fornuftigt initiativ på det her område rettet mod danske journalisters ret til at udgive værker og til at skrive det, de har lyst til, og rapportere fra bl.a. Nørrebro. Det ser vi frem til i Dansk Folkeparti.

Men som sagt støtter Dansk Folkeparti forslaget; det er et vigtigt og godt signal at sende til omverdenen, at vi hertilands står fast, vi lader os ikke kue, vores folkestyre er ikke til diskus-